

CAMÍ PER FER pàg 10
Molt de guanyat, molt per lluitar: un 8M vist per dones d'abans i d'avui

CULTURA pàg 15
L'aclamat director Cesc Gay porta al Teatre Rodoreda la seva comèdia '53 diumenges'

líniatres ^{9 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Març 2022 · Núm.102 · liniatres.cat

La comarca celebra l'inici de les obres per unir els tramvies

La connexió del Trambaix i el Trambesòs permetrà millorar l'eficiència i la sostenibilitat del transport públic pàg 14

Foto: Ajuntament de Sant Joan Despí

Adeu a un històric

Tanca la xarcuteria ca l'Enriqueta de Sant Joan pàg 18

SOLIDARITAT pàg 3
El Baix se solidaritza amb Ucraïna i s'organitza per enviar-hi material d'ajuda

SANT JOAN DESPÍ pàg 15
Volen el retorn del servei de ginecologia als CAP

GIMNÀSTICA pàg 20
Alba Petisco guanya un or a la Copa del Món

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Amb el cor a 2.500 quilòmetres

» L'associació Taras Shevchenko d'Esplugues coordina un recapte solidari de material per a Ucraïna
 » El consistori els ha cedit una sala per a la recollida, i Sant Just i Sant Joan prioritzen l'ajut econòmic

Francisco J. Rodríguez
BAIX LLOBREGAT

Durant els primers dies de la campanya de recollida de productes de primera necessitat per a Ucraïna carregaven sis furgonetes diàries. Des que van demanar que no els portessin més roba i se centressin a donar aliments i medicaments, la intensitat ha baixat. Visitem la botiga del músic Joan Ramon Ràmia Cerezo, al carrer Josep Miquel Quintana d'Esplugues, epicentre del recapte solidari de material per trametre als ucraïnesos arran de la invasió russa.

Aquest local, ple a vessar de bosses amb medicaments i aliments llestos per carregar i enviar, és també la seu social de l'associació cultural Taras Shevchenko d'Esplugues, una entitat creada el 2014 a iniciativa de Ràmia, més conegut com a Joan Cerezo per la comunitat ucraïnesa local. I és que Cerezo està vinculat a Ucraïna des del 2005, quan el seu interès pel desastre nuclear de Txernòbil el va portar a descobrir un país que ara estima com si fos el seu.

Per tant, quan va començar la invasió russa, l'associació no va dubtar i va organitzar una campanya de recollida de material per enviar als refugiats de guerra. Cerezo explica que l'alcaldeessa, Pilar Díaz, va demanar-li què necessitaven, i arran d'aquest contacte el consistori va cedir una sala a l'edifici municipal, on els veïns s'han bolcat entregant roba d'abrigar, medicaments i aliments no peribles.

Si bé és cert que des que no recullen roba la intensitat de la campanya ha aflluixat, durant la conversa que Cerezo i els voluntaris de l'entitat –molts d'ells

L'associació Taras Shevchenko va participar en la concentració en protesta per la invasió (esquerra) i coordina el recapte solidari (dreta). Fotos: Ajuntament

ucraïnesos – mantenen amb *Línia Tres* no para de sonar el telèfon. “Necessitem sobretot aliments i medicaments, que és el que més es requereix en una guerra”, respon a cada vegada. Per altra banda, a la porta hi ha un degoteig de veïns que pregunten què cal portar o fan alguna donació.

“No pararem fins que no s'acabi la guerra”, diu Cerezo, que assegura que ha vist persones que tal com surten de comprar del supermercat o de la farmàcia que hi ha a la zona entren a la seva botiga a deixar material.

“DIES SENSE DORMIR”

La botiga de Cerezo és a milers de quilòmetres de Kiev, però aquests dies les distàncies s'escurcen. Una de les voluntàries és Roma Voronko, veïna ucraïnesa de la ciutat i vicepresidenta de l'associació, que no para d'empaquetar caixes amb material juntament amb una compatriota. “Fa dies que no dormo, tinc molts nervis”, ens reconeix. I no és per

menys: els seus pares no han volgut abandonar Ucraïna i una germana seva, després de molt insistir-li, acabava de travessar la frontera de Polònia en el moment que manteníem la conversa.

“Els primers dies tenia por a contestar el telèfon per si eren males notícies”, relata Voronko, que continua tenint familiars i amics a zones del país que estan sent bombardejades per les forces russes. De fet, relata que una cosina seva va patir l'impacte d'una bomba a 200 metres de casa seva. Viu pendent de les notícies, tot i que alerta de les *fake news* i assegura que s'estan produint crims de guerra sobre la població civil, sobre els quals els mitjans russos no informen. “Tinc família a Rússia que no es creien el que els estàvem explicant”, avisa.

Cerezo, al seu torn, mostra preocupació per la família del Vadim, el seu germà ucraïnès, com diu. Cerezo és músic i ha editat discos inspirats en Ucraïna des

del 2005. Sense anar més lluny, hi ha anat una quinzena de vegades, moltes d'elles a la ciutat de Zhytomyr, a prop de Kiev i Pripiat, l'epicentre de la catàstrofe de Txernòbil. “He viscut, he begut i

cap a Espanya. “Casa meua és casa seva, no els faltarà de res”, reitera Cerezo. El Vadim i els seus pares continuen a Ucraïna, tot i que encara no té notícies que hagi estat cridat a files.

Una situació similar a la dels pares de Voronko, que assegura que si no tingués els fills aquí a Catalunya, marxaria “ara mateix” a Ucraïna “per ajudar en el que fos necessari”.

SOLIDARITAT COMARCAL

Per la seva banda, Sant Just i Sant Joan també estan organitzant l'ajuda per enviar a Ucraïna. Pel que fa a Sant Joan, l'Ajuntament ha fet una aportació extraordinària de 4.000 euros al Fons Català de Cooperació i convida als veïns a fer aportacions econòmiques per comprar el material necessari sobre el terreny. Una actitud similar a la de Sant Just, que en un comunicat ha informat que ha contactat amb el consolat d'Ucraïna a Barcelona per conèixer les necessitats actuals.

AMBAIXADOR D'UCRAÏNA

► La tasca de difusió cultural de Joan Cerezo a la comarca i a Catalunya a través de l'associació Taras Shevchenko li ha valgut el reconeixement d'Ucraïna, que li ha concedit diverses medalles. L'entitat, a més de promoure la cultura ucraïnesa, impulsa ajuda humanitària per als orfes.

he cantat amb ells, són com la meua família”, reconeix.

Ara, la dona i el fill del Vadim –de 8 anys–, la sogra, una cunyada i un cunyat de 12 anys són a Polònia esperant un avió

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

La Barcelona del sí

per Carlos Prieto

Foto: Línia

Hi ha qui és pregunta per a què serveix la política. Per què la necessitem. En el cas dels i les socialistes, que governem Espanya i Barcelona a través de governs de progrés, ho tenim clar. La política és l'eina que ens permet aconseguir els canvis que vam pensar un dia i que avui fem realitat. Els canvis socials que necessitem.

Aquests governs de progrés, amb el president del govern d'Espanya Pedro Sánchez i el primer tinent d'alcaldia de Barcelona Jaume Collboni, han estat determinants per aturar el cop que ha suposat la crisi sanitària, econòmica i social més gran dels darrers 100 anys. Sense oblidar la tasca serena i decidida que va fer el ministre de Sanitat Salvador Illa quan més incerteses recorrien la nostra vida, i el lideratge que avui representa per a aquella Catalunya que va ser i que pot tornar a ser.

En els darrers dos anys hem vist coses que no ens hauríem imaginat mai. Un confinament domiciliari massiu, la recerca de material sanitari i de prevenció per tot el món, un escut social amb una despesa econòmica mai vista, un fons extraordinari europeu que per primera vegada contemplava transferències directes als països membres de la Unió Europea o la creació, des del no-res, d'unes vacunes efectives per combatre la covid en menys de 10 mesos. Per altra banda, des de la primera tinència d'alcaldia de Barcelona es va fer un esforç sense precedents per aportar fons i recursos que fessin que empreses petites i mitjanes poguessin aguantar l'embat de la pandèmia i preservar així centenars de milers de llocs de treball. Un *Green New Deal* que va emular les solucions del president

Roosevelt davant el famós crac del 1929, una crisi financera que va generar una crisi social que va fer trontollar tot el sistema. Un *New Deal* que va afegir precisament el concepte *Green* (verd) com a eix prioritari. Perquè som conscients que les noves solucions no poden impulsar-se d'esquena al benestar del planeta.

Actuar en aquesta direcció no ha estat una casualitat; forma part de la nostra manera de veure la política. Demostra que, en una crisi, les polítiques poden anar destinades a aconseguir que ningú es quedi enrere. Si volen una diferència, mirin els destina-

La gran transformació que lidera Collboni executa els projectes que altres només dibuixen en un paper

taris de les ajudes aportades pel govern del PP i Mariano Rajoy davant la crisi financera del 2010. Les seves polítiques van anar enfocades a salvar els bancs. Les nostres han anat dirigides a les persones. Per als i les socialistes, les persones són el centre de la nostra actuació. Amb encerts i errades, per descomptat, però amb el timó fixat i les idees clares.

A l'Ajuntament de Barcelona, els i les socialistes hem governat per aturar el cop i, ara, en una dura però fructífera tasca per reactivar la ciutat. L'Ajuntament és capdavanter en creació i recuperació de llocs de treball provinents d'ERTO, en creació de noves empreses, en ex-

portacions i en generar prestigi internacional, que permet atraure talent i inversions milionàries que donen noves oportunitats al conjunt de la ciutadania de Barcelona. Ens hem aïllat del soroll i de la recerca de protagonisme per fer allò que sabem fer millor: dialogar amb tothom, generar estabilitat social, exercir la nostra capacitat per executar els projectes que altres només dibuixen en un paper, projectar futur i establir un nou horitzó.

Aquesta és la gran transformació que lidera Jaume Collboni. I no es podrà fer sense abordar qüestions de present i de futur que han d'acompanyar aquesta estratègia als nostres barris: augmentar la sensació de seguretat, un nou acord pel civisme i la convivència, millorar la neteja dels nostres carrers, potenciar la formació professional perquè tothom tingui un futur ple, fomentar la plena ocupació i salaris dignes que facin que l'optimisme pugui tornar a créixer a la nostra estimada Barcelona... I en aquesta línia, no podem defugir de fer debats seriosos sobre l'aeroport i nous equipaments culturals, facilitar la implantació d'empreses, potenciar la marca Barcelona per reafirmar el nostre lideratge del sud d'Europa... No, no podem fer-ho sense diàleg, debat i consensos. Cal algú que ho entomi, sense dogmatismes i mirant al futur. Ens oferim per liderar, ara des de l'alcaldia, el gran projecte que tenim en comú tots els i les ciutadanes d'aquesta ciutat: Barcelona. La Barcelona del sí.

Carlos Prieto, secretari d'Organització i Acció Electoral del PSC de Barcelona i secretari d'Acció Electoral a la Comissió Executiva del PSC

Aquí es piula

El Twitter en paper

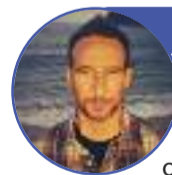
@lluciamis

És impossible mantenir l'equilibri emocional, amb la barreja d'intensitats de tota mena en primera persona que hi ha al *timeline*. La incoherència és tan bèstia, el relat tan foll, que optes per la distància superficial o t'enfoneses en la bogeria. El cap i el cor a punt d'esclatar.

@EvaPiquer

Avui [8 de març] és un dia com un altre per engegar a la puta merda els qui ens menyspreen, els qui ens ofenen, els qui devaluen la nostra feina, els qui ens jutgen perquè no-sé-qui és la nostra parella, els qui ens empenyen a continuar reivindicant evidències. Bon dia tingueu.

@ManelAlias

[Sobre Rússia] Del govern que anomena operació de pau una guerra, del règim dictatorial que vol "desnazificar" una democràcia, del govern que per evitar refugiats del Donbass causa una onada molt més gran de refugiats, ara nova perla: entra en guerra per evitar la guerra!

@nicolastomas

L'alcalde de Besiers, una de les figures de l'extrema dreta francesa, va empaperar tota la ciutat contra l'acollida de refugiats (sirians) i va intentar fer un referèndum contra els refugiats que li volien "imposar" que acollís. Ara vol ajudar els refugiats ucraïnesos.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 12320-2013

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

L'Associació cultural Taras Shevchenko d'Esplugues està organitzant un recapte de material de primera necessitat per enviar a Ucraïna. Els veïns s'hi estan bolcant i l'Ajuntament els ha cedit una sala per col·laborar en la recollida.

Taras Shevchenko

pàgina 3

Els microtalls de llum han tornat a Sant Just. El dia 4 n'hi va haver uns quants. Des d'Endesa diuen haver detectat la possible avaria, localitzada al transformador del carrer Blasco de Garay. Els veïns avisen que els talls estan fent malbé els electrodomèstics.

Endesa

pàgina 16

La cansaladeria ca l'Enriqueta de Sant Joan Despí ha abaixat la persiana per jubilació. Al febrer s'hi va fer una trobada de germanor per homenajar aquesta botiga històrica de la ciutat i tot un referent dels productes de xarcuteria.

Ca l'Enriqueta

pàgina 18

El + llegit

líniatres.cat

- 1 **López agafa el relleu de Fabrés com a regidor d'ERC a Sant Joan Despí**
- 2 **Dos policies locals d'Esplugues salven la vida a un nadó**
- 3 **Els sindicats celebren el canvi de direcció al Moisès Broggi**
- 4 **L'Estat cedeix a la Generalitat l'autovia B-23**
- 5 **Polèmica per tres projectes urbanístics a prop de Collserola**

A qui li interessa la guerra?

per Pedro Jesús Fernández

Circula per les xarxes socials una pregunta sobre la diferència que hi ha entre un magnat i un oligarca. El primer, diu la resposta, és un depredador estatunidenc, mentre que el segon és un sàtrapa rus.

No descobrirem res de nou si afirmem que aquesta guerra interessa, sobretot, a les grans corporacions internacionals i als qui controlen els exèrcits. Uns i altres, amb l'excusa de defensar la sobirania de les nacions, en realitat el que busquen és continuar espoliant les classes treballadores, indefenses davant de tanta barbàrie. Ni als magnats estatunidencs ni als oligarques russos els preocupa el benestar de la gent, només ansien més poder i riquesa.

Els estats europeus només són convidats de pedra sense cap capacitat de decisió que no sigui obeir el que decideixen els Estats Units. La doble moral dels països de la UE es manifesta amb una cruïra brutal i egoïsta, veient com s'obren les portes als refugiats ucraïnesos que fugen de la guerra mentre les clausuren per no acollir milers de ciutadans afgans, víctimes d'un conflicte en el qual l'OTAN va estar implicada.

Les guerres són un motiu per vendre armes (en molts casos obsoletes), reconstruir tot el que s'ha destrossat i justificar la retallada de llibertats. I els guanyadors sempre són els mateixos: els que les fan des dels despatxos.

És vergonyós que gran part dels fons europeus previstos per combatre les desigualtats generades per la pandèmia ara es destinin a comprar armaments, que

no salvaran vides, sinó tot el contrari. Les guerres sempre ens deixen morts i, com algú va dir, sempre són els nostres.

Els diners que els governs destinen a les guerres provenen de les retallades a les nostres pensions i als serveis públics essencials. La guerra no ha sigut mai la solució dels problemes. La guerra torna estúpids els vencedors i rancorosos els vençuts. És un crim contra la humanitat que, en general, sorgeix de conflictes d'interessos que no s'intenten resoldre amb el diàleg.

Actualment, els que diuen que "si vols la pau, t'has de preparar per a la guerra" només poden ser els fabricants d'armes, ja que la pau és fruit del diàleg i de l'esforç d'homes i dones per crear un món més just i solidari. Només hi ha una guerra justificada, que és la lluita contra els espoliadors i depredadors del planeta, contra la fam i la pobresa, contra les desigualtats i en defensa dels drets humans.

Fins ara, el segle XX ha estat el més mortífer de la història, però sembla que hi ha a qui li interessa superar-lo i no té cap problema ni remordiment a alimentar i provocar guerres arreu del planeta, no només a Europa.

Hi ha qui diu que la guerra es podria haver evitat, ja que el sàtrapa rus feia temps que intentava negociar un acord amb les

potències occidentals. Només calia seure a dialogar, escoltar els arguments de Moscou i signar l'acord en el qual, entre altres qüestions, l'OTAN es comprometia a no col·locar armes nuclears a les seves fronteres. Però sembla, segons diuen els experts, que als oligarques estatunidencs no els interessava cap negociació i la UE està sotmesa als dictats dels Estats Units.

Per primera vegada en la seva història, la UE finançarà la compra d'armes destinades a una de les parts del conflicte, oblidant-se que, el 2015, l'ONU va proclamar el compromís de promoure societats pacífiques.

Possiblement, algú pensi que situar-se en l'equidistància és d'hipòcrites, que cal denunciar i condemnar tota acció de força vingui d'on vingui, que el primer és aturar la guerra. I estem d'acord. Per això, el primer que s'ha de fer és aconseguir un alto el foc, establir un marc de seguretat compartida a la zona, alhora que s'aposta per la cooperació, la pau i el desenvolupament.

Si les classes treballadores s'uneixen contra els oligarques d'un cantó i un altre, segur que ho aconsegueixen. Mai hem d'oblidar que les guerres les proclamen els poderosos per incrementar les seves riqueses i les paguem les classes treballadores amb els nostres morts.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#8MDiaDeLaDona

#GaudíEnFemení

#BonViatgePauRiba

@taniaverge: En la "normalitat" en què vivim, les dones cobrem de mitjana uns 6.000€ menys que els homes. Volem una #NormalitatFeminista on no existeixi la bretxa salarial.

@MariaCuso: Aquesta és la nit de les dones creadores, de la diversitat, de la mirada social i, sobretot, de 'Sis dies corrents', que es corona com a millor pel·lícula dels Gaudí.

@casals_neus: «Que si te'n vas, sentis a dir-te: "Quan em mori, enyoraré enyorar-te"». Bon viatge, Pau Riba. Seguirà ben lluminosa la teva estrella.

Drets dels infants i emergència habitacional

per Lucía Delgado

Es protegeixen prou els infants davant les vulneracions de drets humans? I davant un desnonament? L'altre dia ens fèiem aquesta pregunta en una taula rodona on participava amb companyes de Càritas i de la Fundació Pere Tarrés. La resposta va ser unànime: no.

Però la pregunta que faig jo és: què estem fent per aturar-ho? Per què es permeten aquestes vulneracions?

Últimament –segur que té a veure amb la meva maternitat i la meua obsessió pel dret a l'habitatge–, poso molt el focus en aquestes temàtiques: infants i dret a l'habitatge.

Des de la PAH sempre hem partit del concepte de llar i de la seva vulneració en l'entorn familiar. Quedar-se sense casa és més que perdre quatre parets. És perdre la teva vida i la teva identitat familiar. És per això que sempre treballem amb aquesta perspectiva del problema de la pèrdua de l'habitatge en l'entorn familiar, creant espais d'ajuda mútua i acompanyant les famílies en diferents situacions.

A les nostres assemblees sempre són benvinguts els infants, i tenim diferents rols per tenir-ne cura mentre la seva mare (en la majoria dels casos) pot resoldre els seus dubtes i expressar el seu malestar. Hem tingut espais com el *chiquiPAH*, en època no pandèmica, on podien relacionar-se amb altres nens i nenes, oferint-los, d'aquesta manera, un espai propi semblant al de la seva mare on poder expressar els neguits i no sentir-se jutjats, així com poder-se relacionar amb altres infants que han passat per la mateixa situació que els angoixa.

En els darrers anys hem volgut aprofundir també a evidenciar dades sobre l'estat de salut dels infants o sobre quants menors són desnonats sense alternativa habitacional, entre altres. Als informes *Emergència habitacional i dret a l'habitatge a Catalunya. Impacte en el dret a la salut i en els drets de la infància de la crisi hipotecària* (2015) i *Emergència habitacional, pobresa energètica i salut* (2020) hem pogut iniciar aquesta tasca, que crec que és molt important. Poder fer una fotografia del que està passant per després actuar i exigir responsabilitats i canvis polítics.

Clarament existeix una desprotecció dels menors i de les famílies monomarentals en risc de perdre la seva llar. Al 81% de les famílies que es van apropar a la PAH durant els anys dels estudis hi ha menors d'edat. Si es mira amb més detall la composició de les llars, destaca que el 28% corresponen a famílies monomarentals, de les quals el 91% són dones amb fills o filles a càrrec seu. Per tant, les unitats familiars monoma-

rentals i les dones estan més afectades i alhora més implicades en el moviment.

Aquest fet corrobora que són les dones les que tenen més risc de perdre la llar, les que tenen ingressos més baixos i les que estan més abocades a l'exclusió social. Segons l'estudi del 2020, el 14,8% de les famílies es quedaria amb ingressos familiars en negatiu un cop pagat el lloguer, el 23,9% amb zero ingressos, el 30,3% amb menys de 400 euros, el 19,3% amb entre 400 i 800 euros i només un 11,4% amb més de 800 euros. Si es pagués la quota hipotecària, aquests percentatges serien del 45,8% amb ingressos negatius, del 15,7% amb zero euros, del 19,2% amb menys de 400 euros, del 13,2% amb entre 400 i 800 euros i d'un 6% amb més de 800 euros. En quasi tots els casos, les famílies no tenen ingressos suficients per passar el mes, especialment si han de pagar l'habitatge.

Lluny dels tòpics sobre les persones que ocupen, al mateix estudi es conclou que són famílies monomarentals amb menors a càrrec les que accedeixen a

Les dones tenen més risc de perdre la llar, tenen ingressos més baixos i estan més abocades a l'exclusió

un habitatge de forma precària. El 74% de les persones enquestades amb problemes d'ocupació són dones i el 26% homes, cosa que posa de manifest una situació més precària per a les dones. El 64% de les persones tenen entre 31 i 50 anys. En el 61% de les famílies hi ha menors i en el 5% persones més grans de 65 anys. Concretament, el 38% són famílies monomarentals, el 30% són parelles amb fills, un 11% es troben en altres casuístiques i un 11% viuen soles.

Alhora, hem pogut analitzar des del 2015 que, amb motiu de la crisi, molts infants s'han vist obligats a canviar de casa, d'escola i a abandonar activitats extraescolars. Aquestes situacions tenen un impacte negatiu sobre els menors, tant a nivell emocional i d'integració socioeducativa com de rendiment acadèmic o en la seva salut. Els problemes per pagar l'habitatge de les llars es traspassen als menors, i poden causar el deteriorament de les relacions familiars.

Moltes de les situacions descrites vulneren compromisos assumits pel Govern de Catalunya a través del

dret internacional dels Drets Humans, com el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals del 1966 i la Convenció sobre els Drets dels Infants del 1989. També infringeixen normativa europea i estatal, com la Carta Social Europea del 1961, la Constitució espanyola del 1978 i l'Estatut de Catalunya del 2006, i normes autonòmiques com la Llei pel dret a l'habitatge de Catalunya del 2007, la Llei de Salut Pública del 2009, la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència del 2010 i el Pacte Nacional per la Infància del 2013.

I és que, a l'estudi del 2020, vam aprofundir en la repercussió per a la salut dels infants dels problemes relacionats amb l'habitatge i els subministraments. Les dades són clares. Pel que fa als menors (entre 6 i 14 anys), vam poder obtenir informació de la salut percebuda, referida pel pare o la mare, de 48 nenes i 46 nens. Van referir mala salut percebuda a l'entrevista de seguiment un 22,9% de les nenes i un 13% dels nens, xifres similars a les de la primera entrevista. Tot i que s'observa que un 45,8% de les nenes i un 43,5% dels nens van empitjorar, i un 16,7% i 17,4% van millorar.

Està clar que és urgent tenir lleis i polítiques d'habitatge que prohibeixen els desnonaments de famílies vulnerables sense alternativa habitacional, especialment amb menors, i promoure l'ampliació del parc públic de lloguer social. Però hi ha altres accions que crec que podrien ser útils per pal·liar el drama que cada dia estem vivint amb els 70 desnonaments diaris a Catalunya, com per exemple que s'inclouï al nou protocol per evitar la pèrdua de l'habitatge amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el fet de cercar amb suficient antelació una alternativa habitacional que eviti el llançament i que es fomenti una perspectiva de drets humans en les actuacions judicials amb les normes actualitzades.

O dur a terme polítiques de conciliació efectives orientades a un accés públic a les cures durant la primera infància i una cobertura més gran, així com el foment d'ajudes a la dependència i a composicions familiars en alt risc de vulnerabilitat. O promoure l'atenció especialitzada per part dels centres educatius dels menors afectats per la crisi.

El que s'ha de traslladar és que s'ha de fer efectiu l'interès superior de l'infant i proporcionar ajuda efectiva per a les famílies amb menors a càrrec que evitin situacions d'especial vulnerabilitat. El futur de la nostra societat està en joc.

Lucía Delgado, portaveu de la PAH

Les millors perles

Una festassa menjant cebes i escoltant cançons en català: així és una calçotada segons el *youtuber* mexicà Luisito Comunica, un dels més seguits del món. Va acabar a una calçotada d'Arran per casualitat i ho va compartir a les xarxes.

Rita Barbera es presenta a les eleccions a l'alcaldia de Palerm. No és que la popular política valenciana hagi ressuscitat i s'hagi canviat de ciutat, és que hi ha una altra Rita Barbera: italiana i sense accent al cognom.

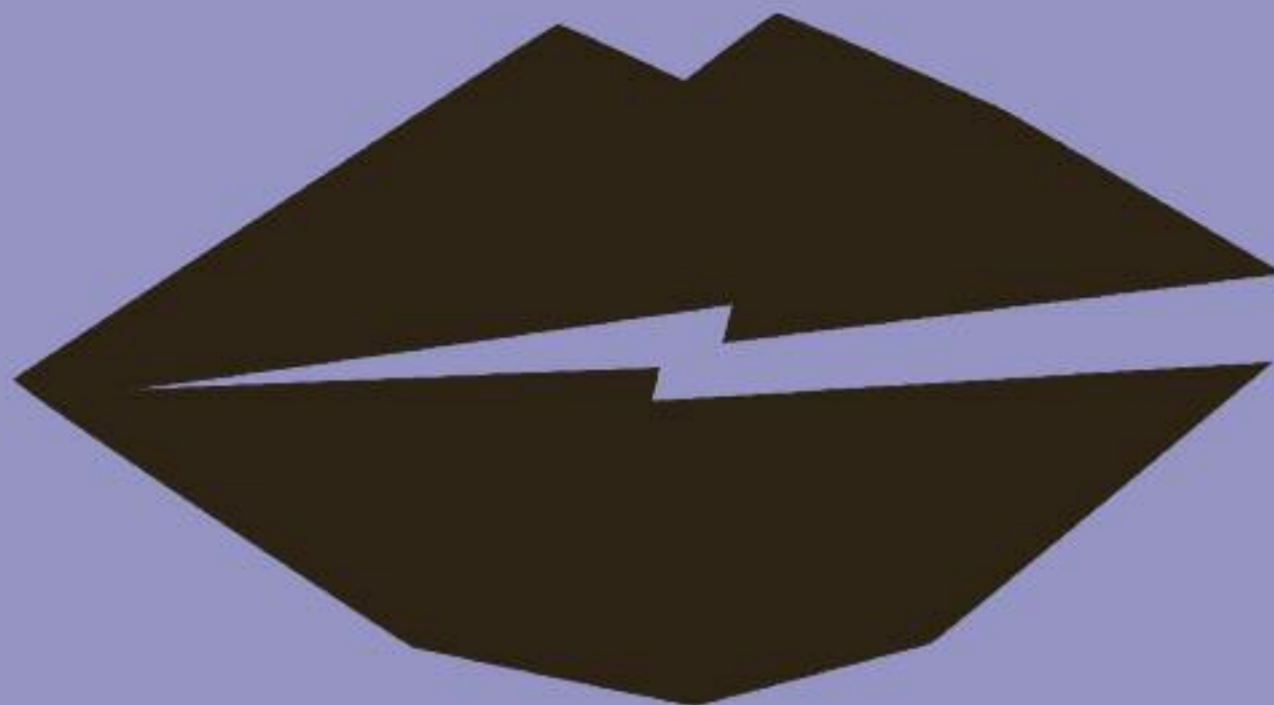
L'elixir de l'eterna joventut ja no és només una fantasia. Un equip liderat pel científic espanyol Juan Carlos Izpisua ha aconseguit rejuvenir ratolins, amb una tècnica, però, que encara està lluny de poder-se aplicar en humans.

Una sèrie de Netflix ha patit un robatori en un rodatge. Els lladres s'han emportat objectes per valor de 330.000 euros. La ironia de tot plegat és que es tracta de la sèrie *Lupin*, en què Omar Sy encarna el famós lladre professional.

Joan Mateu Parra/ACN

LA FOTO

8M

CAP A UNA NORMALITAT FEMINISTA

#NormalitatFeminista
igualtat.gencat.cat

Fem-ho / BE
TOT
POSSIBLE

 Generalitat
de Catalunya

La lupa

Barraques al cor

per Montserrat Tura

Foto: Aj. de Santa Coloma

La dècada dels vuitanta del segle passat va ser difícil socialment per l'herència rebuda, agreujada –si era possible– per l'anomenada crisi del petroli, la inflació desbocada i la pandèmia provocada pel VIH.

La imatge més vinculada a aquells inicis de les institucions de govern sorgides de les urnes, després de molts anys, era l'acció de sanejament dels habitatges, de regeneració urbana, de dotació de serveis i d'eliminació del barraquisme.

Els que ens vam trobar, a les lleres de rius i torrents, barraques que podien ser arrossegades per una baixada sobtada d'aigua, de les nostres freqüents riuades guardàvem un llunyà record o havíem llegit el que van suposar les inundacions de l'any 1962 en el vessant occidental de la llera del Besòs.

L'àrea metropolitana i la mateixa ciutat de Barcelona eren plenes de barris sencers de persones que vivien en aquelles fràgils, insalubres i punyents barraques. Es van erradicar, però en la conflictivitat social res és irreversible i ara podem trobar-ne novament.

Visitant aquells sòrdids refugis humans sempre descobríem petits detalls dels intents herculians de dignificar el que per a aquells conciutadans era casa seva, l'única que tenien. Un petit altar per a una verge a qui pregaven, un bressol fet amb traça i fustes recollides i modelades amb amor, una vànova ben trenada amb llanes reaprofitades...

Les lleres dels rius són llocs propicis a l'establiment de barraques, ja que el domini públic hidràulic dels rius mediterranis no s'omple fins que les abundants pluges, sovint sobtades, provoquen la riuada.

La llera del Besòs, més que la del Llobregat –on també es poden veure barraques novament–, té una llarga història de reivindicació municipal per poder ser autoritat actuant en totes les infraestructures de sanejament de l'aigua i de recuperació de la conca fluvial. Una autèntica gesta de treball consorciat i de dècades d'intensa feina.

Durant el mes de gener va aparèixer un titular que va despertar-nos les alarmes: dues persones havien mort a l'interior d'una barraca d'un assentament dels que crèiem haver erradicat a la llera del Besòs, a l'altura del municipi de Montcada i Reixac. Sembla que les dues per-

sones haurien intentat escalfar-se fent un foc a l'interior de la barraca, que hauria cremat malament i els hauria provocat una intoxicació mortal.

Es concentrava molta misèria a la notícia. Barraques, foc a l'interior per poder-se escalfar, inhalació del fum, acumulació de deixalles i la sort que aquell dia no hi hagués menors –perquè la premsa afirmava que en aquest grup d'infra-infra-infrahabitatges hi vivien menors, que és una manera de dir nens, criatures, mainada, tendresa–.

La representació municipal de Montcada i Reixac, que forma part del Consorci Besòs-Tordera –nom actual del Consorci per a la defensa de la Conca del riu Besòs–, va fer unes declaracions a la premsa explicant-nos que havien calculat el valor de tractar adequadament els residus que generaria el desmuntatge de les barraques, ja que hi havia elements de fibrociment (uralita) i altres residus que necessitaven un tractament especial.

Certament, la recollida selectiva i l'adequat tractament dels residus és una de les conquestes de l'acció municipal, no gens fàcil per als que vam haver de convèncer els veïns que calia incrementar significativament el rebut de la taxa d'escombraries. Però no pot ser l'element que condicioni la necessària i urgent actuació per eliminar les barraques en diferents indrets de les conques fluvials de la Catalunya metropolitana. Donar sortida a cadascuna de les problemàtiques socials que s'acumulen en un barri de barraques és complex, però imprescindible.

El Consorci, que fa uns anys va fer possible l'agorçada acció de netejar el riu més contaminat d'Europa, que va recuperar la vida d'aquesta extensa conca i que va fer realitat que el darrer tram del riu, just abans de la desembocadura, es convertís en un parc fluvial on la densitat de població no permetia grans parcs, no pot condicionar l'eliminació de la vida miserable i perillosa en l'espai de la seva responsabilitat a la gestió dels residus especials.

Hi havia moltes barraques habitades en la dècada dels vuitanta dins dels dominis públics hidràulics de rius, rieres i torrents. Eren de persones anònimes, presentaven dificultats en camps diversos de la seva vida i va caldre una sortida individualitzada abans que les excavadores netegessin les rieres a prop d'on ara passegem i anem en bicicleta. Però aconseguir-ho era el nostre compromís, la nostra promesa i la nostra consciència.

“

**Donar sortida
a cadascuna de les
problemàtiques socials
que s'acumulen
en un barri de barraques
és complex,
però imprescindible**

”

Flaixos

@gabrielrufian: No sé si os habéis dado cuenta, pero la Casa Real y el Gobierno están aprovechando el ruido de las bombas para “arreglar” lo de Juan Carlos.

@alexsnclmnt: El curiós fenomen de la gent que en una setmana ha après a dir Kyiv però encara diu Gerona, Lérida, Tar-rasa i Mahón.

@paucusi: Hi ha lavabos que apaguen el llum automàticament, com si estar cagant en un Buenas Migas a les set de la tarda no fos prou humiliant.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Molt de guanyat, molt per lluitar

» Dones d'abans i d'avui comparen amb motiu del 8M els drets que hi havia fa 80 anys amb els d'ara
 » Les seves històries mostren que s'ha avançat molt però que també queda molt per a la igualtat plena

Alba Losada
BAIX LLOBREGAT

Quan la Milagros Malvárez i el seu marit Francisco Ribet van tenir el seu primer fill després de casar-se, ella va començar a dedicar la major part del seu temps al mateix que gairebé totes les dones entre els anys cinquanta i seixanta: cuidar els fills, mantenir neta la casa i cuinar. Tal com recorda ara Malvárez als seus 92 anys, "la vida es reduïa a això i a anar al cine els dissabtes i a missa els diumenges". El to de les seves paraules denota que no li grinyola res d'aquells temps. Per a ella això era "normal", però per a les dones de les generacions d'avui és una realitat que costa d'encaixar. Un exemple és la postura de la Laura Castells, de 26 anys. "No poder triar em faria sentir empresonada", assegura.

La disparitat d'opinions d'aquestes dues dones que es porten més de seixanta anys reflecteix com han millorat els drets i les llibertats de les dones amb el pas de les dècades, tot i que no prou. Encara hi ha massa discriminacions en molts àmbits. Un d'ells és el món laboral. Una altra jove de 26 anys, l'Amanda Lage, indica que quan ha treballat en el sector de la restauració ha vist com normalment els cuiners són homes i aquests poden tractar les cambreres –gairebé totes dones– "d'inferiors". Això no és tot. "Encara es creu que nosaltres no podem fer certes feines i, a més, podem acabar en les més precàries", recalca Lage.

La situació de Castells és una mica millor en el sector de la producció audiovisual. Entre treballadors i treballadores del seu mateix rang, indica, no nota diferències ni discriminacions, però la presa de decisions continua en les

Laura Castells i Milagros Málvarez representen dues generacions diferents amb reptes compartits. Fotos cedides

mans de sempre: les dels homes. "No podem estar contentes només per estar millor considerades que les nostres mares o àvies, perquè encara no tenim la igualtat que hauríem de tenir", insisteix.

Sigui com sigui, que s'ha avançat molt és un fet. Només cal escoltar el testimoni de l'Olga Cardoso, de 93 anys. Als anys cinquanta, subratlla, va haver de deixar la seva feina a la central de Telefónica de Vigo quan va decidir casar-se. "Les que ens casàvem havíem de demanar una excepció forçosa, i no ens n'explícaven el motiu", relata.

LA (NO) LLIBERTAT

No sortir sense el seu marit Francisco o tornar a casa sola de nit són possibilitats que Malvárez ni es plantejava. "No era l'habitual i no m'enfadava, perquè sabia que no ho havia de fer i, a més, ell tam-

poc sortia sense mi", assegura. Aquesta realitat va començar a canviar quan va passar una de les poques coses que fa dècades podien donar una mica de llibertat a una mare: els fills es van fer grans. "M'agradava anar al Mercat dels Encants a comprar", apunta. Per part seva, Cardoso tampoc veia amb bons ulls estar-se fora de casa "més del compte". "No m'agradava tornar tard si el meu marit estava, per exemple, mirant el futbol", sosté.

Les dones d'avui sí que tornen tard i soles a casa, encara que, malauradament, no sempre fan el camí amb tranquil·litat. És per aquesta raó que de vegades emprèn certes tècniques. Castells, explica, es posa música hip-hop o truca a alguna persona propera per sentir-se acompanyada. Per part seva, Lage canvia de vorera quan veu un desconegut caminant

darrere seu o, sense voler, està pendent dels sorolls. "Ho fem pel que hem vist que pot passar en aquestes situacions", diu Lage fent referència a uns moments que li fan dir que no se sent prou lliure. Per a ella està molt clar: "Hauríem de poder tornar d'on fos sense por". Aquest pensament també es llegeix entre les paraules de Castells, tot i que quan està lluny dels escenaris que la poden intimidar sap com sentir-se lliure. "Tinc un grup de hip-hop en el qual totes som noies, i quan ballo em puc expressar, sincerar i sentir lliure", celebra.

EL QUE NO ES VA PODER FER

Cada persona es penedeix d'una cosa o d'una altra en funció de la seva història de vida o del context social en el qual va créixer, i això és evident en els quatre testimonis d'aquest reportatge. Tant a

Cardoso com a Malvárez els hauria agradat estudiar més, sobretot a la segona, la qual va haver de deixar d'anar a l'escola amb només 12 anys. En canvi, Lage i Castells es penedeixen de no haver defensat de més joves les llibertats que sempre haurien d'haver tingut. "M'hauria agradat no deixar de vestir amb certa roba per evitar que em fessin comentaris pel carrer", reconeix Lage.

Aquest fet, el de rebre comentaris que no s'han demanat sobre el mateix cos, encara passa massa sovint. I tal com insisteix Castells, aquest és només un dels molts motius, la punta de l'iceberg, pels quals continua fent falta celebrar cada 8 de març el Dia Internacional de la Dona. "Tant de bo algun dia puguem reivindicar menys els nostres drets, perquè això voldrà dir que per fi tenim igualtat plena", conclou.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Carme,
més de 10 anys portant
el millor peix al barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

líniatres

Hi ha silencis de moltes menes. El silenci de la nit i dels carrers buits, el silenci de quan acaba una discussió o el silenci de després de llegir l'última línia d'un llibre. Però el silenci que se sent durant la missa de dissabte al Santuari de la Mare de Déu del Carme, al centre de Barcelona, és doble. És el de qualsevol església: aquell silenci dens dels rituals i de les cerimònies mil·lenàries. Però també és el silenci d'una realitat que es panseix.

“És evident que a moltes esglésies només hi va la gent més fidel, i la mitjana d'edat cada vegada és més alta... Amb la pandèmia ha minvat molt el nombre de persones que venen”, diu el Josep Maria. Aquest mossèn de la parròquia de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat va ser ordenat sacerdot amb 29 anys i ara en té 64. Les ha vist de molts colors. “Gràcies a Déu, ja no és obligatori ser catòlic com en el franquisme”, comenta. “Tot i que no és el final de l'Església, avui dia estem veient com s'acaba una etapa de la cristiandat”, assumeix. De fet, si ens referim a la regió metropolitana de Barcelona, les xifres no fan res més que confirmar les seves paraules. El catolicisme, la creença hegemònica al territori, perd adeptes de forma gradual mentre cap altra religió ocupa el seu espai. La metròpoli no es vol religiosa.

UN PANORAMA COMPLEX

L'any 1978, segons dades de l'Institut Català d'Estadística, el 99% dels casaments que s'oficiaven a Catalunya es feia per l'Església. El 2020 només el 7,7% eren religiosos. “Hi ha hagut una caiguda en picat dels rituals catòlics, i això demostra una pèrdua del poder cultural de l'Església”, explica Mar Griera, directora del grup d'Investigacions en sociologia de la religió (ISOR), de la UAB.

El darrer *Baròmetre sobre la religiositat i la gestió de la seva diversitat* del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) assenyala que actualment un 53% de la població catalana es considera catòlica, un 7% evangèlica i un 4% musulmana. Pel que fa a la fe catòlica, això suposa una davallada de cinc punts percentuals des de l'anterior baròmetre fet el 2016. A més, gran part de les persones que s'auto-defineixen com a tal no tenen per què considerar-se creients. De fet, només un 44% afirma ser una persona amb creences religioses, un 11% menys que el 2014. Griera parla d'un fenomen relativament nou que anomena catolicisme identitari. “Està passant a tota Europa i és el resultat d'una associació entre cristianisme i cultura europea”, assenyala. Així, hi ha persones que se senten cristianes sense professar aquesta fe.

Pel que fa a l'àrea metropolitana, tal com explica Avi Astor, investigador de l'ISOR especialitzat en aquest territori, “la tendència és encara més pronunciada”. “L'àrea metropolitana és un dels territoris més secularitzats d'Espanya...

Només una de cada deu persones de Catalunya va cada setmana a l'església (imatge del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona). Foto: Albert Alexandre

La metròpoli perd la seva fe en els déus

Tot i que l'augment de l'ateisme no ha estat tan important com es preveia als anys 80 amb la fi de la dictadura, la irrupció de noves religions i espiritualitats o els escàndols de les institucions catòliques han fet que l'Església perdi el seu poder hegemònic a la regió metropolitana de Barcelona.

A tot l'Estat, el nombre de catòlics arriba al 59%”, afegeix.

Malgrat que la metròpoli presenta unes xifres de religiositat molt baixes, Griera es mostra cautelosa a donar per mort el catolicisme. “Als anys 70 semblava que l'ateisme havia de créixer de manera molt forta, però no va ser així”, comenta. Avui els ateu no són més del 20% de la població. Així mateix, la investigadora afirma que el mapa de les religions a la metròpoli és ara molt més com-

pletat que fa uns anys. “A més de la presència de noves religions gràcies a l'augment del nombre de persones migrades, al tombant de segle hi ha un 12% de població que és molt practicant, que està organitzada en escoles i contextos de lleure catòlics i que té posicions conservadores”, analitza.

LA FI DEL REGNE

L'església del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona és un edifici monumental carregat de

decoració brillant. Enric Camps, el mossèn, parla per a un públic que la tarda de dissabte no supera les quaranta persones, en un espai que en podria acollir més de 500. “Aquestes cerimònies en edificis tan grans i per a tan poca gent no tenen sentit... Acabaran desapareixent”, diu en declaracions al *Línia*. “Haurem de tornar al cristianisme de base”, afegeix. Durant el sermó, critica el sistema econòmic i les injustícies que produeix el poder. Missatges radicals

per a una platea on la majoria són dones que superen els 75 anys. Senyores que marxen cap a casa en acabar la missa, fent passes petites i arrossegant els peus. Una metàfora del catolicisme.

Com en aquest cas, les persones que van a l'església a Catalunya són ben poques. El 70% de la població diu que no hi va mai, mentre que un de cada deu ciutadans va a l'església un cop a la setmana. Què ha passat en 40 anys? Per què la religió, sobretot

La nova espiritualitat

● Dues noies entren al Museu del Tarot, una de les botigues d'esoterisme més grans de Barcelona. Amb prou feines superen els quinze anys. "Voldria un amulet", diu una d'elles. "Per ara, no m'interessa que sigui per invocar l'amor", afegeix. La dependenta les atén durant una llarga estona. Parlen el mateix idioma.

Segons explica la Thaïs, terapeuta holística de l'establiment, les generacions més joves tenen una relació molt més estreta amb l'espiritualitat. "Veus la manera en què nens de vuit anys s'apropen als cristalls o a les cartes i

de la religió (ISOR), de la UAB, Mar Griera, afirma que, mentre que el nombre de persones que s'autodefinixen com a religioses baixa, creixen les que diuen ser espirituals. Segons el CEO, el 48% de la població catalana es considera una "persona espiritual interessada en el transcendent". Aquesta tendència té a veure amb diversos factors. A l'èxit de la ciència confrontat amb el descrèdit de les institucions religioses cal sumar-hi l'individualisme, que legitima els individus a crear la seva pròpia espiritualitat. A més, la globalització ha ampliat el co-

El nombre de persones que, tot i no considerar-se religioses, sí que s'autodefinixen com a espirituals ha crescut durant els últims anys a Catalunya

t'adones que porten avantatge respecte dels adults", afirma. Segons ella, en els darrers temps la clientela, tant jove com de més edat, ha crescut. "La gent ve perquè té dolors físics, mal d'amors, problemes financers o vol netejar l'ànima", enumera. Per a ella, aquest auge s'explica pel canvi d'era energètica que estem vivint i perquè la població no té vergonya d'afirmar que creu en la màgia. "A Espanya hi havia molta repressió heretada de la inquisició", afirma.

Estiguem o no d'acord amb la seva explicació, el cert és que l'espiritualitat va a l'alça. En un article a la revista *Barcelona Metròpolis*, la directora del grup d'Investigacions en sociologia

neixement que tenim d'espiritualitats d'altres indrets del món.

Segons Griera, el fenomen també té relació amb la salut emocional i el benestar. En un context de pandèmia com l'actual, no costa d'imaginar-se per què estan triomfant pràctiques com la meditació, l'horòscop, el ioga o el *mindfulness*. El que no té –o té poc desenvolupat– la nova espiritualitat és un discurs social o comunitari. Això ha dut el filòsof Eudald Espluga a assenyalar el caràcter neoliberal i d'autoajuda del fenomen.

Com deia Friedrich Nietzsche, l'home va matar Déu. Malgrat tot, potser no estava preparat per acabar amb tot el que és transcendent.

la catòlica, ha perdut el seu pes en la vida quotidiana de la metròpoli? "El descens s'ha produït per una infinitat de causes", explica Jaume Flaquer, jesuïta, integrant de Cristianisme i Justícia i expert en l'Islam. "La pèrdua de pes té a veure amb la pluralitat de l'oferta lúdica que hi ha avui dia", diu. Per a ell, la immediatesa del món en què vivim "dificulta que les persones puguin viure en espais oberts a la transcendència". "La vida ha quedat fragmentada en moltes èpoques: ara som nens, adolescents, adults, vells... Tenim moltes vides, i això fa que no tinguem compromís", considera.

En una línia similar s'expressa Griera. Per a ella, cal llegir la pèrdua de poder de l'Església com una situació global que està afectant moltes institucions que fins fa poc vertebraven la vida tant política com social. Els partits, els sindicats o les comunitats religioses han deixat de tenir preeminència en favor de l'individualisme. Alhora, segons considera Astor, "als entorns urbans, que són més cosmopolites, hi ha menys control i és difícil per a les institucions religioses ser centrals com ho són als pobles".

Però ni de bon tros la llista de causes s'acaba aquí. La davallada

de la religió a la metròpoli té una forta vinculació amb la història del segle XX al territori i s'aprofundeix amb la caiguda del règim franquista. El mateix Flaquer reconeix que la relació de l'Església amb la dictadura "va ser perversa". A més, des d'abans de la Guerra Civil, a Catalunya i a la metròpoli hi havia una tradició anticlerical arrelada als moviments anarquistes i obrers urbans. "Potser queden restes o influències d'aquests moviments", considera Astor. De fet, segons el CEO, Catalunya és un dels territoris de tot l'Estat més escorats a l'esquerra, i aquest espai polític tendeix a estar més allunyat de la religió. A això cal sumar-hi que el territori té unes classes mitjanes fortes, també poc religioses.

L'investigador estatunidenc hi afegeix un element més: el procés sobiranista de Catalunya. "Hi ha un esforç de les institucions per incorporar les minories al 'fet català' i per construir una identitat nacional inclusiva que es confronti amb el catolicisme espanyol", assegura. D'aquesta manera, pensa Astor, organismes com l'Oficina d'Afers Religiosos de l'Ajuntament de Barcelona es van crear per gestionar la diversitat de credos vinculant-la a les aspiracions nacionals. Succeeix un fe-

Els matrimonis per l'Església han passat de ser el 99% dels casaments l'any 1978 a només representar el 7,7% dels rituals d'aquesta mena el 2020

A Catalunya, per darrere dels banquers i dels polítics, els capellans són la professió que genera menys confiança i, amb una puntuació de 2,63 punts, la pitjor valorada

nomen similar a Turquia, on l'Islam cada vegada té més presència a l'estat i els kurds, "salvant les distàncies, com que tenen aspiracions nacionals s'allunyen de la religió".

Dit tot això, caldrà convenir que l'Església té molta responsabilitat envers la seva situació. "Evidentment que els abusos sexuals són una de les causes de la pèrdua de presència", considera Flaquer. De fet, el CEO assenya-la que el 60% de la població no confia gens en els sacerdots. A Catalunya, són la professió menys valorada, amb un 2,63 de nota, per darrere de polítics i banquers.

Per al Jordi, un jove de 34 anys de Barcelona que fa temps que milita en els moviments cristians de base i que actualment és integrant d'un grup de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), la institució eclesiàstica no ha sabut gestionar reptes com la presència de l'homosexualitat o de les dones en les seves esferes. "Això t'allunya de l'Església. Malgrat tot, crec que és una institució que també podem reformar des de dins", apunta.

EL FUTUR DE L'ESGLÉSIA

El Jordi no sempre s'ha sentit a gust dient que és catòlic. "Durant la joventut em feia vergonya dir-ho, perquè tenia por que els altres

es pensessin que era de l'Opus", recorda. Això el va allunyar de l'Església. Però les coses van canviar després de passar un temps en una comunitat rural al Salvador. "Vaig conèixer la història de mossens, entre ells l'arquebisbe Óscar Romero, assassinats per la seva defensa dels drets humans, i això em va fer afirmar que era creient i que no tenia per què avergonyir-me'n", sentència.

Potser l'única possibilitat que té el catolicisme de no caure en el silenci implica un apropament a posicions socials transformadores. "El catolicisme es porta molt malament amb el poder, perquè és la religió de les víctimes... Però és cert que hi ha qui vol acabar amb l'Església i amb això l'està entregant a l'extrema dreta", considera Flaquer. O potser, com diu el capellà de l'Hospitalet, el repte de l'Església és més titànic. "El futur del cristianisme passa per una fe més lliure, més personalitzada i més comunitària... Que sigui menys o gens institucional", conclou el Josep Maria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Dos agents de la Policia Local van salvar la vida d'una nena de 14 mesos, la Martina, que s'estava ofegant al carrer a mitjans del febrer. Els metges que van atendre el nadó més tard van assegurar que l'acció dels agents va salvar la vida a la criatura.

La comarca celebra l'inici de les obres per unir els tramvies

» L'alcalde Díaz diu que és un gran avenç per a la sostenibilitat
» Antoni Poveda (AMB) destaca el consens entre administracions

TRANSPORT ▶ L'abril del 2018 el Ple de Barcelona va rebutjar la unió dels tramvies entre la plaça Francesc Macià -on van a morir les línies del Baix- i Glòries. I és que aquesta obra, que ajudarà a connectar fins a nou municipis metropolitans, ha estat objecte d'un estira-i-arroña polític que poc tenia a veure amb la millora de la connectivitat i la sostenibilitat.

Tanmateix, quatre anys més tard s'ha produït l'esperat consens entre administracions i, des del passat dia 7, les obres per començar a unir el Trambaix i el Trambesòs ja estan en marxa. En una primera fase es farà el tram de la Diagonal de Barcelona que va des de Glòries fins al carrer Girona. L'acte de presentació de les obres va tenir lloc a la mateixa plaça de les Glòries, amb la presència dels alcaldes dels municipis afectats i el president de la Generalitat, Pere Aragonès.

L'acte de presentació de les obres, a Glòries. Foto: Twitter (@socpilardiaz)

En aquest sentit, des de la comarca s'ha rebut amb alegria l'inici de les obres. "És una gran notícia per als municipis de l'àrea metropolitana", va expressar l'alcalde, Pilar Díaz, que considera que aquest tret de sortida suposa "un gran avenç" cap a una mobilitat eficient i sostenible.

Per la seva banda, Antoni Poveda, exalcalde de Sant Joan i vicepresident de Mobilitat de l'Àrea Metropolitana de Barce-

lona (AMB), va dir que era "un dia històric" per als veïns de Barcelona i els municipis dels voltants, i va celebrar el consens entre les administracions que han fet possible aquest pas.

Qui també ha celebrat la primera pedra de la connexió dels tramvies és la plataforma de Promoció del Transport Públic (PTP), que també planteja allargar les línies pels extrems, perquè el tramvia arribi fins a Molins.

Montesa i Can Clota tindran gairebé 2.500 pisos nous

URBANISME ▶ Els barris de Montesa i Can Clota Sud afronten enguany una transformació urbanística. Per una banda, aquest març començaran les obres de l'Àrea Residencial Estratègica (ARE) Montesa, un projecte que pretén edificar 2.105 pisos, dels quals la meitat seran de protecció oficial. D'aquests, a més, 750 seran de lloguer protegit.

Això per una banda, ja que a la tardor està previst que arrenqui un altre projecte a Can Clota Sud per reordenar la zona i fer-hi 166 habitatges, una cin-

quantena dels quals seran de protecció oficial. El primer tinent d'alcalde, Eduard Sanz, considera que aquest planejament permetrà "recosir els espais, completar la trama d'habitatges i crear nous espais lliures".

Pel que fa a l'ARE Montesa, les intencions són similars. De fet, el 70% del sòl es destinarà a equipaments públics, zones verdes, places i carrers de connexió. Per a l'alcalde, Pilar Díaz, aquest projecte urbà ajudarà a "revitalitzar una zona en bona part en desús".

Esplugues inaugura el festival Dansa Metropolitana

La dansa unirà la metròpoli durant un mes. Foto: Guillem Roset/ACN

ESPECTACLES ▶ La ciutat d'Esplugues serà l'escenari de l'acte d'obertura del festival Dansa Metropolitana, que omplirà la metròpoli d'espectacles de ball del 10 al 27 de març.

La cerimònia d'obertura es farà el dia 10 a les set de la tarda a l'Espai la Baronda, amb un espectacle a càrrec de Quim Girón que homenatjarà l'esperit ceramista de la ciutat. A més, l'acte d'obertura es complementarà amb dos espectacles més a càrrec de la companyia Arnau Pérez i The Jokerz Company. En-

enguany, el festival oferirà 301 activitats a una dotzena de municipis, entre els quals hi ha Esplugues, Cornellà, l'Hospitalet, Viladecans, el Prat, Santa Coloma de Gramenet, Sant Cugat del Vallès, Badalona, Terrassa, Granollers, Sabadell i Barcelona.

DEMOCRATITZAR LA DANSA

Amb tot, el festival, que vol democratitzar la dansa, oferirà 92 espectacles, projectarà 35 pel·lícules, impulsarà 34 activitats paral·leles i posarà en marxa 35 iniciatives educatives.

Espluga Viva escalfa motors per al seu Abril Literari

LITERATURA ▶ L'Abril Literari és ja tota una tradició a Esplugues. I després de dos anys marcats per la pandèmia de la covid, Espluga Viva ha preparat una edició amb la qual vol retornar a la normalitat.

L'entitat ja té preparada una sèrie d'activitats de cara a la pròxima edició, que se celebrarà al llarg del mes d'abril, posant especial èmfasi en el concurs literari. Aquesta activitat té la vo-

luntat de promoure la creació literària i l'afició per la lectura. Compta amb dues categories, una de narració breu o microrelat, i una altra de poesia.

Fins al 23 de març es poden enviar els originals a l'Espluga Viva, que lliurarà els premis el dia 25 d'abril a la sala d'actes de la biblioteca Pare Miquel. L'Abril Literari està enguany dedicat a la figura de l'escriptora i periodista Isabel-Clara Simó.

Foto: Twitter (@DeEsplugues)

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

La Policia Local va imposar un total de 190 sancions per infraccions relacionades amb la circulació de patinets i altres vehicles de mobilitat personal. La majoria van ser per circular per les voreres o per anar més d'una persona a dalt del patinet.

Sant Joan reclama el retorn del servei de ginecologia als CAP

» Les veïnes exigeixen poder-se visitar amb el ginecòleg a la ciutat
» Salut argumenta que l'atenció a les dones "està garantida"

Francisco J. Rodríguez
SANT JOAN DESPÍ

Els veïns i l'Ajuntament de Sant Joan Despí reclamen a la Generalitat el retorn del servei de ginecologia als dos ambulatoris de la ciutat, el CAP Verdaguer i el CAP Les Planes. Es tracta d'una reivindicació que ve de fa un any, quan el servei es va deixar de proporcionar com abans. "No podem parlar d'uns serveis de salut de qualitat quan les dones de Sant Joan Despí cal que es desplacin al poble veí, a Cornellà, per rebre aquest servei", va escriure l'alcalde, Belén García, en una carta que va adreçar al conseller de Salut de la Generalitat, Josep Maria Argimon.

Sense anar més lluny, aquesta reivindicació ha arribat en diverses ocasions al Parlament en forma de propostes de resolució que també reclamen la millora de l'atenció primària al municipi. El novembre passat el Parlament va tirar endavant una resolució instant el Govern de la Generalitat a recuperar "el més aviat possible" el servei de ginecologia al CAP Verdaguer; pel que fa al CAP Les Planes, el text canviava la fórmula a "immediatament". "Els veïns i veïnes dels barris de les Planes denuncien les retallades que està patint el seu centre d'atenció primària, on han vist com es retirava l'especialitat de ginecologia", recollia el text defensat pel diputat dels comuns David Cid.

El mateix mes de novembre, a més, el PSC registrava una

Una dona entrant al CAP Verdaguer. Foto: Ajuntament

nova proposta al Parlament en aquesta línia. En aquella ocasió, la diputada cornellanenca Rocío García va lamentar que fossin les dones "les grans perjudicades pel Govern", i va alertar que la manca del servei de ginecologia a la ciutat estava provocant "llargues cues d'espera" en uns altres municipis del Baix Llobregat.

"ATENCIÓ GARANTIDA"

Aquesta qüestió va ser abordada durant una reunió que l'alcalde García va mantenir amb responsables del Servei Català de la Salut el novembre, en la qual es va analitzar la situació de l'atenció primària a la ciutat. D'aquella reunió va sortir un compromís pel qual el departament faria retornar la ginecologia als CAP de la ciutat, tot i que sense concretar-ne cap data.

No obstant això, fonts de l'Institut Català de la Salut (ICS), empresa pública adscrita al departament de Salut, han especificat a *Línia Tres* que el servei d'atenció a les dones "ha estat i està garantit". En aquest sentit,

aquestes fonts recorden l'existència de l'Atenció a la Salut Sexual i Reproductiva (ASSIR) per a les dones, unes unitats vinculades a l'atenció primària formades per llevadores, infermeres o ginecòlegs.

De fet, l'ICS destaca que als dos CAP de la ciutat hi ha dotació de llevadores, professionals "de referència" que fan servei de prevenció, seguiment, control i diagnòstic. Si bé és cert que coneixen que, en els casos complexos, les pacients són derivades al CAP 8 de Març de Cornellà, que segons afirmen "actua com a centre de referència".

Amb tot, l'ICS informa que des de l'1 de març hi ha un ginecòleg al municipi que es coordina amb els professionals del CAP 8 de Març de Cornellà.

Sigui com sigui, des del Consell Municipal de les Dones han exigint que es reincorporin els equips complets de ginecologia als CAP per ampliar serveis de detecció precoç de malalties, atenció prepart i postpart, suport a l'alletament i educació sexual.

El cas Volhov esquitxa el centre d'educació especial El Brot

INVESTIGACIÓ ▶ La Guàrdia Civil ha fet un informe en el qual apunta que l'actual conseller d'Educació, Josep González-Cambray, i el seu antecessor al càrrec, Josep Bargalló, haurien proporcionat presumptament un tracte de favor a la fundació El Brot, vinculada a Xavier Vendrell, exconseller de Governació d'ERC durant l'etapa del tripartit i considerat un dels membres de l'estat major de l'1 d'Octubre.

Es tracta d'un informe de l'anomenat cas Volhov, que investiga presumptes desviaments

de diners públics per al procés independentista.

Segons els investigadors, el departament d'Educació de la Generalitat hauria donat el concert al centre que la fundació té a Sant Joan tot i atendre alumnes amb dificultats educatives lleus. Per tot plegat, la Guàrdia Civil considera que González-Cambray i Bargalló haurien comès presumptes delictes de malversació i tràfic d'influències. Cambray ha recordat que el centre té el concert des del 1993 i titlla l'informe de "nou atac a l'independentisme".

Cesc Gay porta al Rodoreda la seva comèdia '53 diumenges'

El repartiment de l'obra. Foto: 53 diumenges

TEATRE ▶ Tres germans queden per a sopar i parlar del seu pare. L'home s'ha fet gran i opinen que no pot continuar vivint sol. S'oblida de les coses, sovint es perd i darrerament ha agafat el mal costum d'ensenyar el penis a la veïna. El sopar, tanmateix, derivarà en una inacabable discussió al llarg de tres setmanes.

Aquesta és la trama de la darrera obra teatral de l'aclamat director Cesc Gay, *53 diumenges*, una comèdia que aborda les relacions familiars i humanes. Gay, que ha dirigit pel-lí-

cules com *Truman o Krámpack*, i obres de teatre com *Els veïns de dalt*, presenta la seva peça al Teatre Mercè Rodoreda divendres dia 11 de març a les vuit de la tarda.

L'obra de teatre està protagonitzada per Pere Arquillué, Cristina Plazas, Àgata Roca i Lluís Villanueva, i té una durada de 90 minuts. L'escenografia va a càrrec d'Alejandro Andújar, mentre que el vestuari corre a compte d'Anna Güell i la il·luminació és responsabilitat de Carlos Lucena.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Desapareguda | Busquen una veïna de 81 anys

Adelina Pintos Meiriño va desaparèixer el passat diumenge dia 6 de març. La seva família la busca i tem que no hagi sabut tornar a casa, ja que pateix alzheimer. Fa 1,62 metres d'alçada i el dia de la desaparició duia un abric morat i sabates negres.

Tornen els talls elèctrics i Endesa afirma que ha detectat l'avaría

» La companyia apunta al transformador del carrer Blasco de Garay
» Les zones afectades per la nova onada són el Mas Lluí i el Walden

Francisco J. Rodríguez
SANT JUST DESVERN

Els veïns del Mas Lluí i de la zona del Walden 7 van tornar a patir una onada de microtalls durant els primers dies del març. "Va ser la pitjor vegada, vam arribar a patir una desena de talls cada hora", relata a *Línia Tres* Ester Galceran, vicepresidenta de l'Associació de Veïns del Mas Lluí.

Per la seva banda, Sergi Seguí, portaveu d'ERC a l'Ajuntament i veí de la zona, explica que les interrupcions de llum que pateixen des de fa mesos són "molt molestes", ja que les baixades de tensió poden provocar avaries en els electrodomèstics. Sense anar més lluny, Galceran confirma que hi ha veïns que han patit desperfectes en electrodomèstics com ara neveres o campanes de fum de les cuines.

L'avaría ve del carrer de Blasco de Garay. Foto: Google Maps

Els microtalls van alertar els veïns i l'Ajuntament, que va contactar Endesa per preguntar què estava passant. De fet, a finals de febrer, tècnics de la companyia van explicar en una reunió als veïns i al mateix alcalde, Joan Basagañas, que creien que el problema provenia d'un transformador del carrer Blasco de Garay.

Tot i això, el dia 4 hi va haver la interrupció més llarga, d'uns

minuts, que va coincidir amb les tasques que la companyia estava portant a terme a Blasco de Garay. De fet, està previst que Endesa canviï aquella estació de cara al mes de maig.

Sigui com sigui, el consistori destaca que ha estat en "contacte constant" amb Endesa, "tant a nivell tècnic com a nivell polític", mentre que els veïns només desitgen que aquesta sigui la solució definitiva.

L'escola bressol de les Basses de Sant Pere oferirà 107 places

EDUCACIÓ ▶ El barri de les Basses de Sant Pere comptarà amb una nova escola bressol a partir del curs 2023-2024. Almenys aquesta és la intenció de l'Ajuntament, després que a mitjans de febrer s'aprovés l'inici de la licitació de les obres del futur edifici, que estarà ubicat al costat de l'escola Montserrat.

De fet, la futura llar d'infants i l'escola quedaran connectades per una porta. Amb tot, el centre educatiu projectat oferirà 107 places. El tinent d'alcaldia d'Educació Just Fosalva va ex-

plicar als micròfons de Ràdio Desvern que s'està en ple procés per batejar la futura escola bressol, per escollir preferiblement un sinònim de la paraula 'infants' o 'canalla'.

La idea dels tècnics és que les obres de l'escola comencin a la primavera i que durin al voltant d'un any.

Per la seva banda, l'alcalde, Joan Basagañas, assegura que l'escola bressol projectada al barri de les Basses de Sant Pere dotarà de més "dinamisme" la zona.

Es quadruplica la instal·lació de plaques solars el 2021

Una placa solar a Sant Just. Foto: Ajuntament

SOSTENIBILITAT ▶ Durant l'any passat es van tramitar quatre vegades més permisos d'obres per a la instal·lació de plaques solars al municipi. D'aquesta manera, es col·labora amb la millora del medi ambient, atès que es redueixen les emissions de CO₂.

En aquest sentit, l'Ajuntament recorda que precisament l'any passat va posar en marxa una campanya per promoure la instal·lació d'aquest tipus de plaques. En aquesta línia, el consistori destaca que hi ha bonificacions fiscals per a parti-

culars i empreses que decideixen fer servir energies renovables.

Aquestes bonificacions es poden tramitar un cop es disposa del permís d'obres, i contemplen la possibilitat d'obtenir una bonificació del 95% de l'impost de construccions, instal·lacions o obres (ICIO). A més, hi ha previst un incentiu fiscal del 50% per a l'impost de béns immobles (IBI) de fins a una dècada. Per altra banda, hi ha previstes bonificacions del 50% a l'impost d'activitats econòmiques (IAE).

El Ple rebutja declarar Sant Just municipi antimonàrquic

POLÍTICA ▶ No hi ha mes que al Ple de Sant Just no es debati sobre qüestions relacionades amb la política nacional. Si en la sessió del gener es va debatre una moció que exigia una nova investigació dels atemptats jihadistes de l'agost del 2017, la protagonista d'una nova moció al ple del febrer va ser la monarquia.

El text el van presentar la CUP, ERC i la regidora no adscrita Anna Vilanova. Finalment

la proposta no va ser aprovada, gràcies als vots en contra del PSC i de l'altre regidor no adscrit, Kiko Ferrer. Movem, per la seva banda, es va abstenir, mentre que el grup d'Endavant Sant Just –abans Junts per Catalunya– va emetre un vot a favor i dues abstencions.

La moció proposava declarar el rei Felip VI persona non grata i esborrar del nomenclàtor qualsevol rastre de la monarquia.

Foto: Ajuntament

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

El moment del punt final

» La cansaladeria ca l'Enriqueta de Sant Joan abaixa la persiana per jubilació després de set dècades
 » Els propietaris agraeixen la fidelitat dels clients i l'Ajuntament destaca que és "història comercial"

SANT JOAN ▶ L'Isidre i l'Enriqueta van obrir la botiga fa 69 anys, "enamorats" i "carregats d'il·lusió". Set dècades més tard, la cansaladeria-xarcuteria ca l'Enriqueta, un referent comercial de Sant Joan Despí, abaixa la persiana per jubilació.

El passat dia 16 es va celebrar una trobada de familiars i amics de ca l'Enriqueta davant del mateix negoci per homenatjar la botiga i el seu llegat. "Hem trobat a faltar gent, que malauradament ja no hi són, i d'altres que no els ha estat possible acudir a la trobada, però que tenim en el nostre record i memòria", van expressar des de la cansaladeria.

AGRAÏMENT EMOTIU

En una emotiva carta feta pública el desembre, "els de ca l'Enriqueta" van agrair la fidelitat dels seus clients, tant els de tota la vida com els que s'havien anat apropant al negoci al llarg dels últims 69 anys. "Gràcies a la

família i als amics que durant tots aquests anys han estat al nostre costat, sempre disposats a donar un cop de mà", afegien.

"Així, després de molts anys al darrere del taulell, amb un nus a la gola i amb la maleta carregada de bons records, ha arribat el moment que posem punt final a aquest capítol de la nostra història", expressaven des de la xarcuteria.

Els membres de ca l'Enriqueta, en aquest sentit, van mostrar-se "orgullosos de tota una vida entre fuets i pernills, plena d'esforços, suor, llàgrimes i alegries", i van assegurar que són uns "privilegiats" per haver pogut compartir "aquest llarg viatge" amb la seva clientela i amics. "Ens continuarem veient i gaudint de la bona vida del jubilat passejants pels carrers", van prometre. Uns carrers on durant anys els fuets i les botifarres d'ou de ca l'Enriqueta es van fer famosos entre els santjoanencs.

La xarcuteria quan va obrir (a dalt, esquerra) i el dia que va tancar (a baix). Fotos: Ca l'Enriqueta i Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Futbol sala | L'AE Penya Esplugues rep el Marín Futsal

El conjunt d'Iván Jiménez rebrà el pròxim dissabte 12 de març el Marín Futsal, en partit corresponent a la 20a jornada de la Primera Divisió. L'AE Penya Esplugues hi arribarà després de la seva derrota per 6-0 contra el Burela FS del passat dia 5.

Alba Petisco ja és una icona mundial

» La gimnasta del CG Esplugues Les Moreres guanya l'or en terra a la Copa del Món de Cottbus
 » La santjoanenca completa la seva gran actuació amb un bronze en salt i una sisena posició en barra

Toni Delgado
 SANT JOAN DESPÍ

Alba Petisco (Sant Joan Despí, 2003) era una nena molt activa i moguda que mai s'esgotava i necessitava fer coses durant tot el dia. Mai li faltaven propostes ni plans a portar a terme. "Uns amics ens van parlar molt bé d'un gimnàs que hi havia a prop de l'escola. M'hi vaig apropar amb la bicicleta amb el pare i em van proposar provar amb la gimnàstica i, mira, aquí continuo provant", confessa, divertida, la gimnasta santjoanenca en una entrevista per al canal de Youtube *Deportistas 2022*.

Sembla una persona de poques paraules. Almenys és el que transmet durant la conversa. Potser estava nerviosa per la situació i també pel context, perquè faltaven pocs dies perquè debutés en els seus

primers Jocs Olímpics, a Tòquio 2020. El que queda clar és que Petisco sent al màxim allò que diu.

UN CLUB AMB VALORS

Parla amb devoció de la seva família i del Club de Gimnàstica Esplugues Les Moreres, l'entitat on s'ha format i continua creixent amb passos fermes. "Al meu club m'han regalat tots els valors possibles: companyonia,

"No t'aturis quan et faci mal, fes-ho quan hakis acabat" és un dels lemes favorits d'Alba Petisco

amistat, passió, esperit de superació...", resol, orgullosa. Assegura que mai s'ha plantejat ni es plantejarà canviar d'entitat. Tampoc ara que ja és una figura mundial.

Petisco, al mig, amb la medalla d'or de terra. Foto:Twitter (@RFEGimnasia)

Fa pocs dies la gimnasta santjoanenca va completar una excel·lent participació a la Copa del Món, que va tenir lloc a Cottbus (Alemanya) entre el 24 i el 27 de febrer. "Finalitzem

aquesta nova experiència amb molt bons resultats i molt contenta amb el treball. Hem acabat amb un tercer lloc en salt, una sisena posició molt ben lluitada en barra i un primer

lloc en terra", explica al seu Instagram. Sorpren que parli de posicions i no de medalles. O potser no, perquè valora el procés i l'evolució, i no només els metalls.

Petisco va guanyar l'or en l'exercici de terra amb 12,900 punts, cinc dècimes més que la bielorussa Anastasiya Smantsar (12,400). La neerlandesa Tisha Volleman (12,133) va ser bronze, un premi que va tenir molt a prop la catalana Clàudia Villalba (CG Terrassa), que va acabar quarta.

LA VIDA

"No t'aturis quan et faci mal, fes-ho quan hakis acabat" és un dels lemes favorits a la vida i a l'esport de Petisco, molt competitiva i que als campionats es creix més que mai. De la gimnàstica ha après a gaudir de cada moment, perquè la vida és fràgil i volàtil, i mai saps realment què t'oferirà.

**3 ANYS
 EXPLICANT
 CATALUNYA
 AL MÓN**

exterior.cat

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

No t'ho perdís

Foto: Dansa Metropolitana

Dansa Metropolitana

El festival Dansa Metropolitana arriba enguany a la seva cinquena edició amb el propòsit de "posar en valor les confluències, la suma de cultures diverses que es mantenen entre les nostres ciutats de manera fluida que, com les aigües d'un riu, són la suma dels seus afluents". Aquest cop se celebra entre el 10 i el 27 de març als teatres, centres cívics, carrers, places i espai públic d'una dotzena de ciutats metropolitanas: Barcelona, Badalona, Cornellà, el Prat, Esplugues, Granollers, l'Hospitalet, Sabadell, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

Famosos

Els Premis Gaudí d'aquest any han tingut nom de dona. Més aviat, de dones. Un d'aquests noms és el de Neus Ballús (Mollet del Vallès, 1980), que va ser la gran triomfadora de la gala que es va celebrar al MNAC el 6 de març. La pel·lícula *Sis dies corrents*, de la directora de cinema molletana, és la que es va endur més estatuets: millor pel·lícula, millor direcció, millor protagonista masculí per a Mohamed Mellali, millor secundari per a Valero Escobar i millor muntatge. La particularitat principal del film de Ballús és que està protagonitzat per actors no professionals, que ara ja se'n poden considerar: un Gaudí els avala. En recollir el guardó a millor direcció, Ballús va destacar el paper de les dones al cinema: "Quan vaig veure la Carla [Simón] agafant l'Os d'Or [a la Berlinale] vaig plorar tota l'estona. Aquesta història ja no ens la podran esborrar: les dones hem arribat al cinema no per fer només òperes primes, hem vingut per quedar-nos".

La fitxa

QUI ÉS?

N E U S B A L L Ú S

ÉS FAMOSA PER...

Ser directora de cinema
La seva òpera prima, 'La plaga', va triomfar als Gaudí 2014

QUÈ HA FET?

Guanyar el Gaudí a millor pel·lícula i direcció
La seva 'Sis dies corrents' s'ha endut tres premis més enguany

A LES XARXES...

Alegria per un premi merescut
Els usuaris la feliciten i celebren tant el guardó com el discurs

Llibres

Pont aeri
Víctor Recort

La *sitcom* de més èxit de tots els temps de la televisió catalana, *Pont aeri*, sobre dos amics de caràcters oposats que viuen junts, va acabar amb els protagonistes barallats. L'un va anar a treballar a Madrid, on s'ha convertit en una estrella televisiva. L'altre es va quedar a Barcelona, on ha seguit la seva carrera. Un dia, però, el de Madrid ho engega tot a rodar i torna.

Teatre

Master Xof
Joan Pera

Amb el restaurant ple a vessar, Joan Pera, amo i cap de cuina de La Perdueta Eixerida, acaba de saber que la seva família vol tancar i vendre el restaurant amb l'excusa d'una jubilació que mai no ha volgut. Emprenyat i decebut, es tanca a la cuina per preparar un particular i divertit menú per demostrar que encara està en forma. Al teatre Goya de Barcelona.

Música

Cinema
Ciudad Jara

Cinema és el segon disc de Ciudad Jara, el projecte musical que va emprendre el cantant Pablo Sánchez després de la separació del mític grup La Raíz. L'àlbum inclou una desena de cançons en què Sánchez s'ha permès experimentar amb total llibertat. El títol del disc fa referència al cinema que tenia la seva àvia, on ell dormia quan la visitava de petit.

Pelis i sèries

Escape Room: La pel·lícula
Hèctor Claramunt

Quatre amics, una habitació, molts secrets i una única via de sortida: la veritat. Dues parelles que només volien passar una nit divertida fent un *escape room* hauran de posar a prova la seva amistat per poder-ne sortir. Hèctor Claramunt i Joel Joan porten a la pantalla gran el seu èxit teatral, *Escape Room*, que ja fa quatre temporades que triomfa.

ESTILS DE VIDA

Consells per estalviar aigua

Foto: Pexels

i MEDI AMBIENT

La sequera torna a ser una realitat. La pràctica absència de pluges en els últims mesos està deixant els pantans buits i la situació és preocupant. A escala global, a més, l'ONU ha alertat recentment que la meitat de la població mundial pateix escassetat d'aigua. Davant d'això, tenim a les nostres mans petits gestos que, si bé no solucionaran el problema, sí que ajudaran a no fer-lo empitjorar. En concret, ens fixarem en un llistat de consells de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per millorar l'eficiència en l'ús de l'aigua a la llar.

En primer lloc, és imprescindible que ens acostumem a tancar les aixetes mentre no fem servir l'aigua. Això és aplicable a la pica del lavabo mentre ens rentem les dents, al telèfon de la dutxa mentre ens ensabonem o a la pica de la cuina mentre rentem els plats. A més, si detectem una aixeta de casa que perd aigua, l'hem de reparar al més aviat possible. D'altra banda, hem de renunciar als banys amb la banyera plena i prioritzar les dutxes. També és important no fer servir el vàter com una mena de paperera on pots llençar qualsevol cosa i estirar la cadena. Pel que fa a la cuina, l'aigua que es fa servir per bullir, per exemple, pot servir després per regar les plantes.

Les claus

AIXETES

Acostuma't a tancar l'aixeta mentre no fas servir l'aigua. Si una aixeta de casa teva perd aigua, repara-la de seguida

VÀTER

No facis servir el vàter com si fos una mena de paperera on pots llençar qualsevol cosa i després simplement estirar la cadena

BANY

Prou d'omplir la banyera d'aigua per fer-te banys de luxe: prioritza les dutxes ràpides, neteja el teu cos i la teva consciència

CUINA

Molta aigua que fem servir a la cuina, com ara per bullir o cuinar al vapor, es pot reutilitzar després per regar les plantes

Foto: Pexels

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

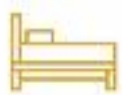
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
deis nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENIS

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es